

150. Det bodde en herre vid Hamborga bro

1. Det bodde en herre vid Hamborga bro,
han hade en dotter, så fager och så tro
Så kommer där en seglare och sjöman till land,
han från skön jungfrun: "Vem ska hon ha till man?"
2. "Sjömänner har jag älskat, sjömänner vill jag ha
Sjömänner vill jag älska, till dess jag läggs i grav
Och därför, gode sjöman, jag nu trolovar mig
med dig och ämnar aldrig i livet svika dig"
3. Men när den sjöman sedan var redo till att gå,
allt utanföre dörren dess fader syntes stå
Han drog så upp den sabel och stack i sjömans bröst,
alltså den sköna jungfrun förlorade sin tröst
4. Men jungfrun hon beder sin fader att få lov
i morgon klockan åtta till skogen att gå
»Där som jag får höra de musikanter små
och där som jag kan roa mig så gott jag kan förmå"
5. "Ack ja, min hjärtans dotter. det kan du gärna få
i morgon klockan åtta till skogen få gå
Men tänk då även efter, du är av bättre stånd,
dig passar bäst en köpmansson, som har ett klokt
förstånd

6. Men jungfrun hon dricker med gift i ett glas vin
och hon dricker därmed skålen för kärestan sin
»Lägg mig i hans kista och sedan i hans grav,
så vila vi förnöjda allt intill domedag!"

7. "Gud nåde de föräldrar, som sådant gör och lär
och neka sina barn att få den de ha kär
Det har jag fått erfara och lära som ett barn,
för jag nekade min dotter att älska en sjöman»

/Ur Sv. Eduard, "200 Gamla kända visor", nr 150/